

CELIJACNI TRANSAMINAZITIS

Ercic D¹., V.N. Perisic FRCP²

¹ *Decije odeljenje, Opsta bolnica Uzice*

² *Univerzitetska decija klinika Beograd*

UVOD: Da se utvrdi uestalost povisenja transaminaza kao glavnog laboratorijskog poremećaja u celijacnoj bolesti dece.

CILJ: Da se utvrdi uestalost povisenja transaminaza kao glavnog laboratorijskog poremećaja u celijacnoj bolesti dece.

MATERIJALI I METODI RADA: U razdoblju od 2001-2004 god. dijagnostikovali smo dvadesetoro dece sa celijacnom bolešću. U dvoje je postojalo trostruko povećanje transaminaza (ALT). Jedno dete u uzrastu od 2 godine je bilo bez i jednog anamneznog, kliničkog i laboratorijskog pokazatelja celijacne bolesti, osim povisenja ALT i visokog titra anti transglutaminaznih antitela. Sprovedena su sva specifična laboratorijska ispitivanja za najcesce bolesti jetre, koja su bila negativna.

Drugo dete je imalo sve tipicne klinicko-laboratorijske elemente koji se sreću u celijacnoj bolesti.

U svih 20 ispitane dece histoloske promene tankog creva su odgovarale MARSH 3a-b

REZULTATI: Dvoje od dvadesetoro dece sa celijacnom bolešću je kao znacajan laboratorijski poremećaj imalo signifikantan porast ALT, bez povisenja alkalne fosfataze i gama GT.

Jedno dete je pokazivalo znake subtotalne nutriticije, dok je drugo bilo normalnog stanja uhranjenosti, bez ikakvih tegoba. Celijacna dijeta je dovela do potpunog smanjenja ALT.

ZAKLJUČAK: Celijacni transaminazitis, uz odsustvo svih drugih kliničkih i laboratorijskih poremećaja je moguci percentirajući jedini poremećaj u celijacnoj bolesti.

Celijacni transaminazitis je takodje moguci prateći laboratorijski poremećaj manifestne celijacne bolesti komplikovane lošim stanjem ishranjenosti.